

Naturalisatie van Bartels, Jan Bernhard
en 20 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Jan Bernhard Bartels en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Duitse verzoeker Jan Bernhard Bartels, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1933 te Amsterdam geboren. In verband met Duitse militaire dienst van zijn vader, vertrok verzoekers moeder in 1944 met haar kinderen naar Duitsland. Adressant keerde in oktober 1955 naar ons land terug. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn dochttertje bezit behalve de Duitse nationaliteit tevens het Nederlandschap door geboorte. Als fabrieksarbeider verdient verzoeker het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoeker John Louis van Blommestein, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1931 te Poerworedjo (Indonesië) geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. Behoudens een korte onderbreking verblijft hij sedert 1948 in ons land. Aangezien adressant voornemens was te zijner tijd naar zijn geboorteland terug te keren opteerde hij in december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Thans betreurt hij deze stap en zou hij gaarne in het Nederlandschap worden hersteld. Verzoeker studeert mijnbouwkunde. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de oud-Nederlandse Christina Johanna van Dijk, die in 1931 te Tjimahi (Indonesië) werd geboren. In december 1951 opteerde zij voor het Indonesische staatsburgerschap. Aangezien verzoekster als Nederlandse van origine in haar geboorteland geen toekomst meer zag, vertrok zij eind 1953 naar ons land. Als verpleegster voorziet zij in haar onderhoud.

Werner Gail, de achtentwintigjarige verzoeker genoemd in artikel 1, onder 4, is hier te lande geboren en getogen. Hij bezit de Duitse nationaliteit, doch voelt zich Nederlander. Als varensgezel voorziet hij in zijn onderhoud.

De Indonesische verzoeker Robert King Sien Goei, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1923 te Semarang (Indonesië) geboren en woont sedert 1948 in Nederland. Adressant voltooide hier te lande zijn medische studie. Als arts in dienst van de gemeente Rotterdam heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 6, wordt voorgedragen de Zuidslavische verzoeker Jacobus Josef Kavsek. Deze werd in 1937 te Heerlen geboren en heeft daar steeds gewoond. Zijn moeder is Nederlandse van origine. Als lasser voorziet adressant in zijn onderhoud.

Jacob Johannes Kurtz, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1930 te Amsterdam geboren en is Nederlander van origine. Ten gevolge van zijn dienstneming bij het Franse vreemdelingenlegioen in 1952 verloor hij zijn nationaliteit op grond van het bepaalde bij artikel 7, onder 4^a, van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap. Verzoeker keerde in 1955 naar ons land terug. Als lasser verdient hij het brood.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De Poolse verzoeker Bogdan Markowski, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1931 te Ludzk (Polen) geboren en is sedert 1954 in ons land woonachtig. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker is werkzaam als handelaar in caravans; zijn echtgenote is directrice bij de Stichting International Social Service, Afdeling Nederland.

Ludwik Matuszewski, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1908 te Konarzyce (Polen) geboren. Sedert 1929 woont hij onafgebroken in ons land. Verzoeker is in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 10, wordt voorgedragen de Poolse verzoeker Wilhelm Srech. Deze werd in 1917 te Heerlen geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander; zijn echtgenote is Nederlandse van origine. Als wegebouwer heeft adressant ruime inkomsten voor zich en de zijnen.

De verzoekster Elisabeth Johanna Catharina Swart, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1912 te Muntendam geboren. In 1936 vertrok zij als missiezuster naar Indonesië, waar zij, behoudens een onderbreking van mei 1946 tot december 1947, tot augustus 1960 verbleef. In verband met haar werkzaamheden opteerde verzoekster voor de Indonesische nationaliteit, waardoor zij haar Nederlandschap verloor. Na een kort verblijf hier te lande, werd adressante in december 1960 als onderwijzeres uitgezonden naar Nyassaland. Zij zou gaarne in haar oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld.

De Belgische verzoeker Antonius Josephus Gerardus Vendel-mans, genoemd in artikel 1, onder 12, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als adjunct-commies bij de Raad van Arbeid te 's-Hertogenbosch voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers genoemd onder 1 en 7, omdat zij tot voor kort door de administratie als Nederlander werden aangemerkt; de verzoekers genoemd onder 2, 5 en 6, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen in Indonesië de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoeker genoemd onder 3 overeenkomstig de ten opzichte van personen die vóór de tweede wereldoorlog hun Nederlandschap verloren door het treden in vreemde staats- of krijgsmacht, gebruikelijke gedragslijn; de verzoekers genoemd onder 4 en 8, omdat de door hen aan de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De verzoeker Karl Michael Danker, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1920 te Singapore geboren en bezit vermoedelijk het burgerschap van Singapore. Kort na zijn geboorte vestigden zijn ouders zich met hun gezin in Indonesië, waar adressant tot zijn komst naar Nederland in februari 1957 heeft gewoond. Tot eind 1959 werd verzoeker door de administratie als Nederlander aangemerkt. De juistheid hiervan is echter aan twijfel onderhevig, aangezien men omtrent zijn afstamming in het onzekere tast. Teneinde te voorkomen, dat in de toekomst zijn status nog in discussie wordt gebracht heeft

adressant om naturalisatie verzocht, welke naar het oordeel van de ondergetekende met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn zou kunnen worden verleend. Als fabrieksarbeider verdient verzoeker het brood voor zich en zijn echtgenote.

Soe Tjoeng Ho, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1933 te Koetaradja (Indonesië) geboren en is sedert 1953 in ons land woonachtig. Hij genoot hier middelbaar technisch onderwijs. Als laboratoriumassistent voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De verzoeker Johannes Huisman, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1915 te Eschendorf (Duitsland) geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. In 1917 vestigden zijn ouders zich met hun gezin in ons land. Verzoeker verloor zijn Nederlanderschap door in 1937 zonder Koninklijk verlof in dienst te treden van het Spaanse Regeringsleger. Het daarop volgende jaar keerde hij naar Nederland terug. Van 1941 tot 1945 verbleef adressant in Duitse concentratiekampen. Als timmerman verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

Zygmunt Kuncewicz, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1918 te Wilno (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Tijdens de Duitse inval in zijn geboorteland was hij als dienstplichtige in Poolse militaire dienst. Na de capitulatie week hij uit naar Hongarije en na enige omzwervingen wist hij zich te voegen bij de Poolse strijdkrachten onder geallieerd commando. Verzoeker nam deel aan de veldtochten in Noord-Afrika en Italië. In 1947 werd hij gedemobiliseerd en vestigde hij zich in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als automonteur voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

In artikel 2, onder 5, wordt voorgedragen Maximiliaan Jan Eduard Ohlenschlager. Deze verzoeker werd in 1938 te Bogor (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1950 in Nederland. In verband met de omstandigheid dat hij tot voor kort door de administratie als Nederlander werd aangemerkt, werd verzoeker in 1957 als dienstplichtige in het Nederlandse leger ingelijfd. In oktober 1959 werd hem voorgoed vrijstelling verleend. Als exploitant van een consumptient en een kinder-auto-renbaan voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De verzoeker Trenggono Soerjobroto, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1905 te Koetoardjo (Indonesië) geboren. Behalve gedurende de Japanse bezettingstijd was adressant van

1930 tot 1950 in dienst van het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van luitenant-kolonel. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw en woont sedert 1950 onafgebroken in ons land. Verzoeker is werkzaam als statistisch ambtenaar B 1e klasse bij het Centraal Bureau voor de Statistiek.

De staatloze verzoeker Leonard Welbers, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1894 te Ottersum geboren en heeft steeds hier te lande gewoond. Tot voor kort werd adressant door de administratie ten onrechte als Nederlander aangemerkt. Gedurende de eerste wereldoorlog vervulde hij zijn dienstplicht in het Nederlandse leger. Verzoeker, die vele jaren bij de Nederlandse Spoorwegen werkzaam is geweest, geniet thans pensioen.

Eugeniusz Ziombra, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1923 te Ponikowice (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na de bezetting van zijn geboorteland werd hij als dwangarbeider naar Rusland gevoerd. In 1942 verkreeg hij toestemming zich bij het Poolse leger onder geallieerd commando te voegen. Hij behoorde tot de troepen die in Noord-Afrika en Italië tegen de Duitsers streden. Na zijn demobilisatie in 1947 vestigde verzoeker zich in ons land. Hij is sedert 1948 gehuwd met een Nederlandse vrouw en voelt zich hier thuis. Als chauffeur heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 9, heeft vóór het intreden van de meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde zoon het verzoek om naturalisatie ingediend. Het is billijk deze zoon alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 6, de Poolse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 8, 9 en 10, en de verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 1, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 1, zal om het burgerschap van Singapore te verliezen na de voorgestelde naturalisatie daarvan afstand moeten doen. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.